

אורות התשובה

פרק ו | תשובה מאופטימיות

הרב יצחק שילת

אורות התשובה, פרק ז

ערכם של הרהורי תשובה, ציורה ומחשבתה

א.

טבעה של התשובה היא, שהיא נותנת לאדם מנוחה וכבד-ראש כאחד. היא מנחמת אותו גם בהרהור תשובה, בנקודה אחת קטנה מאורה הגדול כבר מונח אושר רם ונשא של עולם מלא, ועם זה היא מצגת לעיני רוחו תמיד חובות של השלמה, המצילות אותו מזחיות הדעת ונותנות עליו אור מתוק, הנותן ערך גדול וקבוע לחייו. הציור של התשובה מהפך את כל העונות ובהלותיהם, יסוריהם הרוחניים וכעוריהם, למושגים של עדן וקורת רוח, מפני שעל ידם זורח לאדם עומק הדעת של שנאת הרע, ואהבת הטוב מתגברת בו בגבורה אדירה, ולמעלה מכל חשבון ודעת הרי הוא מתענג על אושר הנוחם, שמרגיש כו אותו הנועם האלהי המיוחד לבעלי תשובה, הנעים ביותר עם הטעם המעדן של שבירת הלב ודכאות הנפש, המחוברת עם אמונה עמוקה של הצלה וישועת עולמים.

ב.

כל מחשבה של תשובה מאגדת את כל העבר אל העתיד, והעתיד הרי הוא מתעלה בעליו הרצון של התשובה מאהבה.

ג.

ע"י הרהורי תשובה שומע האדם קול ד' הקורא אליו מתוך התורה, ומתוך כל רגשי הלב, מתוך העולם ומלואו וכל אשר בו, וחשק הטוב הולך ומתגבר בקרבו, והבשר בעצמו הגורם את החטא הולך ומתעדן, עד שאור התשובה חודר בו.

ד.

הרהורי תשובה הם הם מגלים את עומק הרצון, והגבורה של הנשמה מתגלה על ידם בכל מלוי הודה, ולפי גדלה של התשובה כך היא מדת החרות שלה.

ה.

הנני רואה איך העונות הם עומדים כמחיצה נגד האור הבהיר האלהי, הזורח ברב זהרו על כל נשמה, והם מחשיכים ומאפילים את הנשמה. התשובה, אמנם אפילו אותה שהיא מחשבית בעלמא, גם היא פועלת ישועה גדולה, אכל לידי גאולה שלמה באה הנשמה דוקא ע"י הוצאה לפועל את התשובה שבכח. ומ"מ כיון שהרעיון קשור לקדושה ולחפץ התשובה אין מה לפחד כלל, ודאי יזמין השי"ת את כל הדרכים, שהתשובה הגמורה, המאירה את כל המחשכים באור חייה, היא נקנית על ידם; וכפי גדל ערכה של התשובה כך התורה מתברכת ויותר היא מתבררת, והלמוד נעשה צח ובהיר, "לב נשבר ונדכא אלהים לא תבזה".

ה*.

דף מקורות

רואים אנו בחוש, איך העוונות הם מחיצות מבדילות בינינו ובין האור של ההשגה הבהירה, ולא עוונות היחיד לבד, אלא גם עוונות הכלל, ומכל-מקום אין כל זה מעכב, ועל-ידי התגברות גדולה זוכים לתשובה ולתקון ולהפוך חשך לאור.

1.

צריכים להעמיק מאד באמונת התשובה ולהיות בטוח, שבהרהור תשובה לבד ג"כ מתקנים הרבה את עצמו ואת העולם. ומוכרח הדבר שאחר כל הרהור תשובה יהיה יותר שמח ומרוצה בנפשו ממה שהיה בתחלה. וקל וחומר כשכבר בא הרהור לידי הסכמה של תשובה, וכשהוא מחובר בתורה וחכמה ויראת שמים, ומכש"כ כשהתכונה של האהבה האלהית פועמת בנפשו. וירצה את עצמו וינחם את נפשו הנהלאה, ויחזקה ככל מיני חזוקים שבעולם, כי דבר ה' הוא "כאיש אשר אמו תנחמנו, כן אנכי אנחמכם". ואם ימצא בעצמו חטאים שבין אדם לחבירו וכחו חלש מלתקנם, מ"מ אל יתיאש כלל מהתקנה הגדולה של התשובה, כי הרי העוונות שבין אדם למקום ששב עליהם הרי הם נמחלים, וא"כ יש לדון שהחלקים הנשארים שלא תקן עדיין יהיו בטלים ברוב מאחר שכבר נמחלו חלקים רבים מעונותיו ע"י תשובתו. ומ"מ אל יניח ידו מלהזהר הרבה שלא להכשל בשום חטא שבן אדם לחברו, ולתקן כל מה שיוכל מהעבר בדרך חכמה ואומץ רוח מאד, "הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש": אבל אל יפול לבו עליו על החלקים שלא ספקה ידו לתקנם, כ"א יחזיק במעוז התורה ועבודת ד' בכל לב בשמחה ביראה ובאהבה.

*2.

להעמיק הרבה צריכים ביסוד התשובה, עד שאורה יאיר כל-כך עד שזכרון כל חטא יעורר בו רגש שמחה עצומה, מפני הידיעה של הזכות הגדולה שמאירה בהם על ידי קדשת התשובה, שהיא אור ד' הפועל בתקון העולם, יסוד הבריאה.